

Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado Contencioso-Administrativo de Granada (Hispaania) 18. detsembril 2008 — Carlos Sáez Sánchez ja Patricia Rueda Vargas versus Junta de Andalucía ja kaasatud isikud Manuel Jalón Morente ja teised

(Kohtuasi C-563/08)

(2009/C 69/37)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo de Granada

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Carlos Sáez Sánchez ja Patricia Rueda Vargas

Vastustajad: Junta de Andalucía ja Manuel Jalón Morente ja teised

Eelotsuse küsimus

Kas 25. aprilli 1997. aasta apteegiseaduse 16/1997 artikli 2 lõiked 3 ja 4, kuivõrd need kehtestavad apteekide avamise territoriaalsed ja demograafilised piirangud, on vastuolus Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artikliga 43, kuna tegemist on apteekide arvu piiramise süsteemiga, mis ei ole proportsionaalne eesmärgiga tagada vastavas piirkonnas kohane ravimitega varustatus, töötades isegi sellele vastu?

SGL Carboni 18. detsembril 2008 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 8. oktoobri 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-68/04: SGL Carbon AG versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-564/08 P)

(2009/C 69/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: SGL Carbon AG (esindajad: advokaadid M. Klusmann ja K. Beckmann)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada Esimese Astme Kohtu (viies koda) 8. oktoobri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-68/04: SGL Carbon AG vs. komisjon;

— vähendada sobivas ulatuses vaidlustatud komisjoni 3. detsembri 2003. aasta otsuse punktiga 2 määratud trahvisummat;

— teise võimalusena saata asi uueks otsustamiseks tagasi Esimese Astme Kohtule;

— mõista kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva apellatsioonkaebuse ese on Esimese Astme Kohtu otsus, millega jäeti rahuldamata hageja esitatud hagi komisjoni 3. detsembri 2003. aasta otsuse peale, mis puudutas kartelli elektriliste ja mehaaniliste süsinikust ja grafiidist toodete turul.

Apellandi apellatsioonkaebus põhineb kahel väitel, mis puudutavad vastavalt Esimese Astme Kohtu poolt ühenduse õiguse rikkumist ning menetlusnormide rikkumist.

Esimese väitega heidab apellant Esimese Astme Kohtule ette seda, et ta rikkus õigusnorme, kuna ta ei võtnud arvesse tema poolt esimeses astmes esitatud argumente, mis puudutasid omatarbe väärtusega seotud käibe ebaõigesti arvessevõtmist trahvide lähtesummade kindlaksmääramisel turumahtude alusel. Muu hulgas leiab ta, et talle kohaldatav lähtesumma on õiguslikult ebaproportsionaalne, mis tähendab, et on rikutud mittediskrimineerimise ja proportsionaalsuse põhimõtet ning EÜ artiklit 253.

Teise väitega toob apellant välja, et tema suhtes on trahvi lähtesumma kindlaksmääramisel tehtud hindamisviga nii, et Esimese Astme Kohus on pädevust ületanud. Nii tehes rikkus Esimese Astme Kohus ka mittediskrimineerimise ja proportsionaalsuse põhimõtet. Nimetatud kohus on hageja kahjuks jätnud tähelepanuta enda kohtupraktika, jättes õiguslikult põhjendamata turuosade kategooriatele vastavalt kindla suurusega trahvi määramise küsimuse. Varasemates sarnastes otsustes on Esimese Astme Kohus pidanud asjakohasteks turuosade kategooriaid maksimaalselt 5 % kaupa, kuid käesoleval juhul põhines ta turuosade kategooriatele 10 % kaupa, mis asetab kategooria madalamasse osasse kuuluva apellandi tuntavalt ebasoodsamasse olukorda.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Rechtbank Assen (Madalmaad) 22. detsembril 2008 — 1. Combinatie Spijker Infrabouw/de Jonge Konstruktie 2. van Spijker Infrabouw BV 3. de Jonge Konstruktie BV versus Drenthe provints

(Kohtuasi C-568/08)

(2009/C 69/39)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Assen

Põhikohtuasja pooled

Hagejad:

1. Combinatie Spijker Infrabouw/de Jonge Konstruktie
2. van Spijker Infrabouw BV
3. de Jonge Konstruktie BV

Kostja: Drenthe provints

Eelotsuse küsimused

1. a. Kas direktiivi 89/665/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 2 lõikeid 1 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et neid sätteid ei järgita, kui ühenduse õiguse alusel peetavates hankevaidlustes siseriikliku kohtu poolt tagatavat õiguskaitset muudetakse keerulisemaks sellega, et süsteemis, kus nii halduskohus kui ka tsiviilkohus võivad olla pädevad sama otsuse ja selle tagajärgede osas, võidakse teha vastandlikke otsuseid?
- b. Kas selles kontekstis on lubatav, et halduskohtu pädevus on piiratud seisukoha andmise ja lahendi tegemisega hankeotsuse kohta, ning kui see on nii, siis miks ja/või millistel tingimustel?
- c. Kas selles kontekstis on lubatav, et Algemene wet bestuursrecht (Madalmaade üldine haldusmenetluse seadus), mis üldjuhul reguleerib halduskohtusse pöördumist, välistab kaebuse asjades, kus hanke korraldanud asutus on teinud otsuse lepingu sõlmimiseks ühega pakkujatest, ning kui see on nii, siis miks ja/või millistel tingimustel?
- d. Kas vastus küsimusele 2 on selles kontekstis oluline?
2. a. Kas direktiivi 89/665/EMÜ artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 2 lõikeid 1 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et neid sätteid ei järgita, kui kiire lahendi saamiseks on võimalik kasutada vaid üht menetlust, mida iseloomustab see, et menetlus on põhimõtteliselt suunatud kiire korraldava meetme võtmiseks, advokaatide vahel ei toimu kirjalike seisukohade vahetamist, reeglina esitatakse [ainult] kirjalikke tõendeid ning seadusest tulenevaid tõendamismorme ei kohaldata?
- b. Kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis kas see kehtib ka siis, kui kohtulahend ei vii õigussuhte lõpliku tuvastamiseni ega ole ka osa otsustusprotsessist, mis viib sellise lõpliku otsuseni?
- c. Kas seejuures on vahet, kas kohtulahend on siduv üksnes menetluse pooltele, samal ajal kui see võib puudutada ka teisi isikuid?

3. Kas direktiiviga 89/665/EMÜ on kooskõlas see, kui esialgse õiguskaitse taotlusi lahendav kohtunik kohustab hanke korraldanud asutust tegema hankeotsuse, mis hiljem põhimeenetluses loetakse ühenduse hankenormidega vastuolus olevaks?
4. a. Kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis kas hanke korraldanud asutust tuleb pidada selle eest vastutavaks, ning kui see on nii, siis mis mõttes?
- b. Kas see kehtib ka jaatava vastuse korral?
- c. Kui see asutus peab hüvitama kahju, siis kas ühenduse õigus sätestab kriteeriumid, mille alusel kahju tuvastada ja hinnata, ning kui see on nii, siis millised on need kriteeriumid?
- d. Kui hanke korraldanud asutust ei saa lugeda vastutavaks, siis kas ühenduse õiguse alusel on võimalik tuvastada mõni teine isik, kes on vastutav, ning mis on sel juhul aluseks?
5. Kui siseriikliku õiguse ja/või eespool toodud küsimustele antud vastuste alusel osutub vastutuse kohaldamine praktiliselt võimatuks või ülemäära keeruliseks, siis mida peab siseriiklik kohus sel juhul tegema?

⁽¹⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberster Gerichtshof (Austria)
22. detsembril 2008 — Internetportal und Marketing
GmbH versus Richard Schlicht**

(Kohtuasi C-569/08)

(2009/C 69/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Internetportal und Marketing GmbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Richard Schlicht